

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010197
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815010197.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. apríla 2017 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

S. E.

nar. X.X.XXXX v K., trvale bytom G. G., H. XXXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová v inej trestnej veci, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/61/2015 zo dňa 2.12.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/61/2015 zo dňa 2.12.2016 bol obžalovaný S. E. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., pretože vydávajúc sa za zamestnanca spoločnosti I. telefonicky dňa 09. 04. 2014 ponúkol na predaj motorovú naftu v hodnote 2 000 euro za zníženú cenu 1 500 euro osobe Z. I., pričom uviedol, že sa bude tankovať v areáli spoločnosti N. K., a. s., U. U., K. a ide o naftu, ktorú v spoločnosti I. ušetrili a môže ju predať, o kúpu ktorej prejavil záujem bratranec telefonicky kontaktovaného Z. I., Y. I. a dňa 10. 04. 2014 o 07:00 hod. sa Y. I. a Z. I. dostavili pred areál spoločnosti N. K., a. s., kde ich čakal obžalovaný, ktorý spoločne s Y. I. vošli na motorovom vozidle poškodeného do areálu N. K., a. s., vozidlo odstavili v priestore umývacej linky a tu obžalovaný vypýtal od Y. I. zálohu za motorovú naftu vo výške 900 euro, potrebnú na vybavenie potvrdenia na natankovanie, ktoré mu Y. I. odovzdal pri umývacej linke a tu čakal, pričom obžalovaný vošiel do administratívnej budovy a viac sa už nevrátil, pričom do dnešného dňa motorovú naftu nedodal, čím spôsobil Y. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. I., Ľ. I. XX/XX škodu vo výške 900 eur.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr.zák., pretože v prípade obžalovaného S. E. považoval trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Martin č. 23T 129/2014, zo dňa 21.1.2016, právoplatný dňa 21.1.2016 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota č. 3T 161/2014, zo dňa 18.6.2015, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Brezno č. 1T 21/2015, zo dňa 27.3.2015 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. 3T 162/2014, zo dňa 14.11.2014 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného S. E. súd zaviazal k povinnosti uhradiť poškodenému Y. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. I., Ľ. I. XX/XX škodu vo výške 900 €.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním ihneď po jeho vyhlásení napadol prokurátor. V písomných dôvodoch prokurátor uviedol, že upustenie od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného nepovažuje za dôvodné. Obžalovaný bol doposiaľ 26-krát súdne trestaný, spravidla pre prečiny, resp. zločiny podvodu. Poukázal na to, že u neho už bolo Okresnými súdmi Spišská Nová Ves, Poprad, Veľký Krtíš, Kežmarok a Zvolen upustené od uloženia súhrnného trestu. Ďalšie upustenie od

uloženia súhrnného trestu nie je preto namieste. Považuje trest uložený mu Okresným súdom Martin vo výmere 4 roky a 6 mesiacov za krátky z dôvodu, že viedol k upusteniu od potrestania v ďalších piatich trestných veciach obžalovaného. Takýto trest nepostačuje na jeho nápravu, pretože trestnú činnosť pácha dlhodobo a plánovite. Nestotožnil sa ani s konštatovaním súdu, že postup podľa § 44 Tr. zák. odôvodňuje aj výška spôsobenej škody, keď táto trojnásobne prekračuje výšku minimálnej hranice škody pri prečine podvodu. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a sám rozhodol o uložení súhrnného trestu odňatia slobody nepodmienečne, so zaradením do ústavu so stredným stupňom strázenia, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn.23T/129/2014.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol obhajca obžalovaného odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. so súhlasom prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného S. E. o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K vytýkaným chybám v odvolaní prokurátora týkajúcom sa výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Je potrebné predovšetkým uviesť, že skorším rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 23T/129/2014, bolo rozhodované o potrestaní obžalovaného za závažnejšiu trestnú činnosť, zločiny podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., pričom tento rozsudok bol vyhlásený dňa 21.01.2016 a zároveň zahŕňal aj desať rozhodnutí o odsúdení obžalovaného, ktoré boli zrušené. Prokurátorom uvádzaná okolnosť, že aj v ďalších jeho konaniach bolo upustené od uloženia súhrnného trestu nie je preto v aktuálnej procesnej situácii až tak právne významná.

Súčasne je však potrebné uviesť, že pri skúmaní podmienok pre upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. súd rozhodujúci neskôršie, nemusí riešiť, aká výmera trestu odňatia slobody by prichádzala do úvahy pri súčasnom odsudzovaní páchatela za všetky zbiehajúce trestné činy ale to, či skoršie uložený trest možno považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

Už doterajší výkon trestu odňatia slobody, z ktorého je odsúdený pozitívne hodnotený preukazuje, že výkon trestu odňatia slobody plní svoj účel. Trest odňatia slobody pritom odsúdený nastúpil dňa 21.01.2016.

Senát odvolacieho súdu sa s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti stotožnil s úvahami súdu prvého stupňa o dostatočnosti takto skôr uloženého trestu. Nepochybne pre takýto záver svedčilo aj vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré obžalovaný urobil bez toho, aby vedel o spôsobe rozhodnutia súdu prvého stupňa o jeho potrestaní.

Z takto rozvedených dôvodov aj senát odvolacieho súdu považoval skorší trest uložený obžalovanému vo výmere 4 roky a 6 mesiacov za dostatočný pre naplnenie vyššie uvedeného účelu trestu, tak s poukazom na generálnu, ako aj individuálnu prevenciu. Preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.